

Dansk udgave

Retsforskrifter

62. årgang

2. maj 2019

Indhold

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

INTERNATIONALE AFTALER

- ★ Erklæring forelagt for sekretariatet for energichartertraktaten i henhold til energichartertraktatens artikel 26, stk. 3, litra b), nr. ii), der erstatter den erklæring, som blev fremsat den 17. november 1997 på De Europæiske Fællesskabers vegne 1

FORORDNINGER

- ★ Kommissionens forordning (EU) 2019/680 af 30. april 2019 om ændring af bilag VI til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1223/2009 om kosmetiske produkter⁽¹⁾ 3
- ★ Kommissionens forordning (EU) 2019/681 af 30. april 2019 om ændring af bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1223/2009 om kosmetiske produkter⁽¹⁾ 5

AFGØRELSER

- ★ Rådets afgørelse (EU) 2019/682 af 9. april 2019 om bemyndigelse til medlemsstaterne til i Den Europæiske Unions interesse at ratificere protokollen om ændring af Europarådets konvention om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger 7
- ★ Rådets afgørelse (EU) 2019/683 af 9. april 2019 om bemyndigelse af medlemsstaterne til i Den Europæiske Unions interesse at blive parter i Europarådets konvention om en integreret tilgang til tryghed, sikkerhed og service i forbindelse med fodboldkampe og andre sportsbegivenheder (CETS nr. 218) 9

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

- ★ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2019/684 af 25. april 2019 om anerkendelse af Japans retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer for derivattransaktioner under tilsyn af Japan Financial Services Agency som værende ækvivalente med kravene vedrørende værdiansættelse, tvistbilæggelse og marginer i artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre ⁽¹⁾ 11
- ★ Den Europæiske Centralbanks afgørelse (EU) 2019/685 af 18. april 2019 om det samlede beløb for de årlige tilsynsgebyrer for 2019 (ECB/2019/10) 16

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

INTERNATIONALE AFTALER

Erklæring forelagt for sekretariatet for energichartertraktaten i henhold til energichartertraktatens artikel 26, stk. 3, litra b), nr. ii), der erstatter den erklæring, som blev fremsat den 17. november 1997 på De Europæiske Fællesskabers vegne

Den Europæiske Union, Det Europæiske Atomenergifællesskab (Euratom) og deres medlemsstater fremsætter følgende erklæring:

- »1. Den Europæiske Union og Euratom er regionale organisationer for økonomisk integration som omhandlet i energichartertraktaten. Den Europæiske Union og Euratom udøver den kompetence, deres medlemsstater har tildelt dem, gennem selvstændig beslutningstagning og retlige institutioner.
2. Den Europæiske Union, Euratom og deres medlemsstater er internationalt ansvarlige for opfyldelsen af de forpligtelser, der er fastlagt i energichartertraktaten, i overensstemmelse med deres respektive beføjelser.
3. Den 23. juli 2014 blev Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 912/2014 ⁽¹⁾ om oprettelse af en ramme for forvaltningen af økonomisk ansvar ved tvistbilæggelse mellem investorer og stater for voldgiftsretter, der er oprettet ved internationale aftaler, som Den Europæiske Union er part i, vedtaget («forordning (EU) nr. 912/2014») ⁽²⁾. Forordningen gælder for tvister mellem investorer og stater, der er indledt af en klager fra et tredjeland i henhold til energichartertraktaten. Forordningen fastsætter navnlig:
  - A. I henhold til artikel 4, stk. 1, i forordning (EU) nr. 912/2014 optræder Den Europæiske Union som indklaget i tilfælde af tvister vedrørende en foranstaltning, der kan henregnes til Den Europæiske Unions institutioner, organer, kontorer eller agenturer.
  - B. I tilfælde af tvister vedrørende en foranstaltning, som helt eller delvis kan henregnes til en medlemsstat, fastlægger artikel 8 i forordning (EU) nr. 912/2014:
    1. Hvis Kommissionen modtager en meddelelse om, at en klager agter at indlede en voldgiftssag i henhold til en aftale, underretter den straks den pågældende medlemsstat. Når en klager erklærer at have til hensigt at indlede en voldgiftssag mod Unionen eller en medlemsstat, underretter Kommissionen senest 15 arbejdsdage efter modtagelse af meddelelsen Europa-Parlamentet og Rådet om navnet på klageren, bestemmelserne i den aftale, der angiveligt er blevet misligholdt, den berørte økonomiske sektor, foranstaltningen, der angiveligt er i strid med aftalen, og omfanget af den krævede erstatning.
    2. Hvis en medlemsstat modtager en meddelelse om, at en klager agter at indlede en voldgiftssag, underretter den straks Kommissionen.

Artikel 9 i forordning (EU) nr. 912/2014 fastlægger endvidere:

1. Den pågældende medlemsstat optræder som indklaget, medmindre et af følgende forhold gør sig gældende:

- a) Kommissionen har efter konsultationer i henhold til artikel 6 truffet en afgørelse i henhold til nærværende artikels stk. 2 eller 3 senest 45 dage efter modtagelsen af den i artikel 8 omhandlede meddelelse eller underretning, eller

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 912/2014 af 23. juli 2014 om oprettelse af en ramme for forvaltningen af økonomisk ansvar ved tvistbilæggelse mellem investorer og stater for voldgiftsretter, der er oprettet ved internationale aftaler, som Den Europæiske Union er part i (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 121-134).

⁽²⁾ Det skal præciseres, at denne erklæring har til formål at afhjælpe konsekvenserne af vedtagelsen af forordning (EU) nr. 912/2014 i forbindelse med sager, der er indledt af en klager fra en kontraherende part uden for EU i henhold til energichartertraktaten. Tvister mellem en investor fra en medlemsstat og en medlemsstat i henhold til energichartertraktaten falder ikke ind under denne erklærings anvendelsesområde. EU og dets medlemsstater kan behandle dette spørgsmål på et senere tidspunkt.

- b) medlemsstaten har efter konsultationer i henhold til artikel 6 over for Kommissionen skriftligt bekræftet, at den ikke agter at optræde som indklaget, senest 45 dage efter modtagelsen af den i artikel 8 omhandlede meddelelse eller underretning.

Hvis et af de i litra a) eller b) nævnte forhold gør sig gældende, optræder Unionen som indklaget.

2. Kommissionen kan ved hjælp af gennemførelsesretsakter på grundlag af en fuldstændig og afbalanceret, faktuel analyse og juridisk begrundelse, der forelægges medlemsstaterne, efter rådgivningsproceduren i artikel 22, stk. 2, beslutte, at Unionen skal optræde som indklaget, hvis et eller flere af følgende forhold gør sig gældende:

- a) Unionen vil bære hele eller i det mindste en del af det potentielle økonomiske ansvar i forbindelse med tvisten i overensstemmelse med de kriterier, der er fastsat i artikel 3, eller
- b) tvisten vedrører også en foranstaltning, som kan henregnes til en af Unionens institutioner eller et af dens organer, kontorer eller agenturer.

3. Kommissionen kan ved hjælp af gennemførelsesretsakter på grundlag af en fuldstændig og afbalanceret, faktuel analyse og juridisk begrundelse, der forelægges medlemsstaterne, i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren omhandlet i artikel 22, stk. 3, beslutte, at Unionen skal optræde som indklaget, hvis en tilsvarende foranstaltning bestrides i et relateret krav mod Unionen i WTO, hvis der er etableret en instans, og kravet vedrører samme konkrete juridiske spørgsmål, og hvis det er nødvendigt for at sikre en konsekvent argumentation i WTO-sagen.

[...]

5. Kommissionen og den pågældende medlemsstat indleder straks efter modtagelsen af meddelelsen eller underretningen som omhandlet i artikel 8 konsultationer i henhold til artikel 6 om forvaltningen af sagen i henhold til nærværende artikel. Kommissionen og den pågældende medlemsstat sikrer, at eventuelle frister i aftalen overholdes.

- C. Efter at have fastslået, hvem der skal optræde som indklaget i en tvist i overensstemmelse med ovennævnte bestemmelser i forordning (EU) nr. 912/2014, underretter Den Europæiske Union klageren herom senest 60 dage fra den dato, hvor klageren har meddelt, at denne agter at indlede en tvist. Dette berører ikke kompetencefordelingen mellem Den Europæiske Union og medlemsstaterne, hvad angår investeringer.

4. Den Europæiske Unions Domstol har i sin egenskab af Den Europæiske Unions og Euratoms retlige institution kompetence til at behandle ethvert spørgsmål i forbindelse med anvendelsen og fortolkningen af de grundlæggende traktater og af retsakter udstedt i henhold til disse, herunder internationale aftaler, som Den Europæiske Union og Euratom har indgået, og som under visse betingelser kan gøres gældende for Domstolen.
5. Enhver sag, der indbringes for Den Europæiske Unions Domstol af en klager fra en anden kontraherende ikke-EU-part i medfør af de foranstaltninger, der er fastlagt i Unionens grundlæggende traktater, falder ind under energichartertraktatens artikel 26, stk. 2, litra a) ⁽³⁾. Eftersom Unionens retssystem giver mulighed for sådanne foranstaltninger, har hverken Den Europæiske Union eller Euratom givet sit ubetingede samtykke til, at en tvist henvises til international voldgift eller forligsmægling.
6. For så vidt angår international voldgift skal det fastslås, at bestemmelserne i ICSID-konventionen ikke tillader Den Europæiske Union og Euratom at blive part i den. Bestemmelserne for ICSID's supplerende mekanisme giver heller ikke Den Europæiske Union og Euratom mulighed for at anvende disse. Enhver voldgiftskendelse imod Den Europæiske Union og Euratom vil blive gennemført af Unionens institutioner i overensstemmelse med deres forpligtelse som fastsat i energichartertraktatens artikel 26, stk. 8.«

⁽³⁾ Artikel 26, stk. 2, litra a), finder også anvendelse i det tilfælde, hvor Den Europæiske Unions Domstol bliver anmodet om at behandle anvendelsen eller fortolkningen af energichartertraktaten på grundlag af en anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt af en ret i en medlemsstat i overensstemmelse med artikel 267 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) 2019/680

af 30. april 2019

om ændring af bilag VI til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1223/2009 om kosmetiske produkter

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1223/2009 af 30. november 2009 om kosmetiske produkter ⁽¹⁾, særlig artikel 31, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den Videnskabelige Komité for Forbrugersikkerhed (VKF) konkluderede i sin udtalelse af 30. juli 2018 ⁽²⁾ (i det følgende benævnt »VKF's udtalelse«), at Phenylene Bis-Diphenyltriazine er sikkert til anvendelse som UV-filter i solbeskyttelsesprodukter og andre kosmetiske produkter med en koncentration på højst 5 %, og at anvendelse heraf kun er sikker i produkter, der påføres huden, og ikke i produkter, der kan medføre eksponering via indånding.
- (2) På baggrund af VKF's udtalelse og for at tage højde for den tekniske og videnskabelige udvikling bør anvendelsen af Phenylene Bis-Diphenyltriazine som UV-filter i kosmetiske produkter godkendes med en koncentration på højst på 5 %, undtagen i anvendelser, hvor slutbrugers lunger kan blive eksponeret via indånding.
- (3) Bilag VI til forordning (EF) nr. 1223/2009 bør derfor ændres.
- (4) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Det Stående Udvalg for Kosmetiske Produkter —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag VI til forordning (EF) nr. 1223/2009 ændres som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. april 2019.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

⁽¹⁾ EUT L 342 af 22.12.2009, s. 59.

⁽²⁾ SCCS/1594/18.

BILAG

I bilag VI til forordning (EF) nr. 1223/2009 tilføjes følgende punkt:

Løbe-nummer	Stofidentifikation				Betingelser			Advarsler og anvisninger vedr. anvendelse
	Kemisk navn/INN/XAN	Glossar med fælles betegnelser for bestanddele	CAS-nr.	EF-nr.	Produkttype, kropsdele	Højeste koncentration i det brugsklare produkt	Andre	
a	b	c	d	e	f	g	h	i
»31	3,3'-(1,4-phenylen) bis(5,6-diphenyl-1,2,4-triazin)	Phenylene Bis-Diphenyltriazine	55514-22-2	700-823-1		5 %	Må ikke anvendes i applikationer, der kan medføre eksponering af slutbrugerens lunger via indånding.«	

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) 2019/681**af 30. april 2019****om ændring af bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1223/2009 om kosmetiske produkter****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1223/2009 af 30. november 2009 om kosmetiske produkter ⁽¹⁾, særlig artikel 31, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Stoffet 2-Chloro-p-Phenylenediamine samt sulfat- og dihydrochloridsalte heraf anvendes i formuleringer til farvning af øjenbryn og øjenvipper i en koncentration på højst 4,6 %. Den Videnskabelige Komité for Forbruger-sikkerhed (VKF) fastslog i sin udtalelse af 19. september 2013 ⁽²⁾ (i det følgende benævnt »VKF's udtalelse«), at der ikke kunne udledes en tilstrækkelig sikkerhedsmargin for anvendelse af 2-Chloro-p-Phenylenediamine i oxidative hårfarveformuleringer til øjenbryn og øjenvipper i en koncentration på højst 4,6 %. VKF fastslog endvidere, at det ikke var muligt at drage en konklusion vedrørende det genotoksiske potentiale af 2-Chloro-p-Phenylenediamine på grundlag af de tilgængelige data og i mangel af en egnet in vivo-test for induktion af genmutation. VKF betragtede derfor ikke anvendelsen af 2-Chloro-p-Phenylenediamine som sikker for forbrugerne. VKF har efterfølgende præciseret, at den mener, at sulfat- og dihydrochloridsalte af 2-Chloro-p-Phenylenediamine bør håndteres med samme forsigtighed som 2-Chloro-p-Phenylenediamine, indtil det er bevist, at de er sikre, fordi de har samme kernestruktur, herunder samme genotoksiske potentiale, som 2-Chloro-p-Phenylenediamine. Endvidere har VKF præciseret, at anvendelsesområdet for VKF's udtalelse og konklusionen heri kan udvides til også at omfatte hovedhår ⁽³⁾.
- (2) I lyset af VKF's udtalelse og VKF's efterfølgende præcisering er anvendelsen af 2-Chloro-p-Phenylenediamine samt sulfat- og dihydrochloridsalte heraf i produkter til farvning af øjenbryn og øjenvipper forbundet med en potentiel risiko for menneskers sundhed. Med hensyn til produkter til farvning af hovedhår er eksponeringen for stoffet endnu højere, da disse produkter anvendes på en større overflade af kroppen. På det grundlag, og i lyset af VKF's præcisering, er anvendelsen af 2-Chloro-p-Phenylenediamine samt sulfat- og dihydrochloridsalte heraf i produkter til farvning af hovedhår ligeledes forbundet med en potentiel risiko for menneskers sundhed. 2-Chloro-p-Phenylenediamine samt sulfat- og dihydrochloridsalte heraf bør derfor forbydes i hårfarveprodukter, herunder produkter til farvning af øjenbryn, og i produkter til farvning af øjenvipper og tilføjes til listen over forbudte stoffer i bilag II til forordning (EF) nr. 1223/2009.
- (3) Der bør fastsættes rimelige tidsfrister, således at industrien kan tilpasse sig til det nye forbud. Ved fastsættelse af længden af disse frister bør de erhvervsdrivendes interesser vejes op imod de specifikke sundhedsrisikofaktorer, der er blevet identificeret.
- (4) Forordning (EF) nr. 1223/2009 bør derfor ændres.
- (5) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Det Stående Udvalg for Kosmetiske Produkter —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag II til forordning (EF) nr. 1223/2009 ændres som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Fra den 22. november 2019 må hårfarveprodukter, herunder produkter til farvning af øjenbryn, og produkter til farvning af øjenvipper, der indeholder de stoffer, der forbydes ved nærværende forordning, ikke bringes i omsætning på EU-markedet.

⁽¹⁾ EUT L 342 af 22.12.2009, s. 59.⁽²⁾ SCCS/1510/13.⁽³⁾ Referat af VKF's plenarmøde den 21.-22. juni 2018.

Fra den 22. februar 2020 må hårfarveprodukter, herunder produkter til farvning af øjenbryn, og produkter til farvning af øjenvipper, der indeholder de stoffer, der forbydes ved nærværende forordning, ikke gøres tilgængelige på EU-markedet.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. april 2019.

På Kommissionens vegne
Jean-Claude JUNCKER
Formand

BILAG

I bilag II til forordning (EF) nr. 1223/2009 tilføjes følgende række:

Løbenummer	Kemisk navn/INN	CAS-nr.	EF-nr.
»1384	2-Chlorbenzen-1,4-diamin (2-Chloro-p-Phenylenediamine) samt sulfat- og dihydrochloridsalte heraf (*) ved anvendelse som et stof i hårfarveprodukter, herunder produkter til farvning af øjenbryn, og produkter til farvning af øjenvipper	615-66-7	210-441-2
		61702-44-1 (sulfat)	262-915-3
		615-46-3 (dihydrochlorid)	210-427-6

(*) Fra den 22. november 2019 må hårfarveprodukter, herunder produkter til farvning af øjenbryn, og produkter til farvning af øjenvipper, der indeholder disse stoffer, ikke bringes i omsætning på EU-markedet. Fra den 22. februar 2020 må hårfarveprodukter, herunder produkter til farvning af øjenbryn, og produkter til farvning af øjenvipper, der indeholder disse stoffer, ikke gøres tilgængelige på EU-markedet.«

AFGØRELSER

RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2019/682

af 9. april 2019

om bemyndigelse til medlemsstaterne til i Den Europæiske Unions interesse at ratificere protokollen om ændring af Europarådets konvention om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 16, sammenholdt med artikel 218, stk. 6, litra a), nr. v),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til godkendelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 6. juni 2013 bemyndigede Rådet Kommissionen til på Unionens vegne at deltage i forhandlingerne om moderniseringen af Europarådets konvention om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med automatisk databehandling af personoplysninger (ETS nr. 108) (»konvention nr. 108«) og af vilkårene og fremgangsmåden for Unionens tiltrædelse af den ændrede konvention nr. 108.
- (2) Protokollen om ændring af konvention nr. 108 (»ændringsprotokollen«) blev vedtaget af Europarådets Ministerkomité den 18. maj 2018.
- (3) Ændringsprotokollen tager sigte på at udvide konvention nr. 108's anvendelsesområde og at øge og forbedre effektiviteten af databeskyttelsen efter konventionen.
- (4) Den ændrede konvention nr. 108's bestemmelser omfatter både aktiviteter, der er omfattet af EU-retten, og aktiviteter, der falder uden for EU-rettens anvendelsesområde, såsom national sikkerhed og forsvar.
- (5) Den ændrede konvention nr. 108's bestemmelser kan, i det omfang de finder anvendelse på behandlingen af personoplysninger i forbindelse med aktiviteter, der falder inden for EU-rettens anvendelsesområde, berøre fælles regler eller ændre deres rækkevidde, jf. traktatens artikel 3, stk. 2, da disse bestemmelser er baseret på de samme principper som dem, der er fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 ⁽¹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 ⁽²⁾.
- (6) Da den ændrede konvention nr. 108 vil indeholde garantier, der er baseret på de samme principper som dem, der er fastlagt i forordning (EU) 2016/679 og direktiv (EU) 2016/680, vil dens ikrafttræden bidrage til at fremme Unionens databeskyttelsesstandarder på globalt plan, fremme datastrømme mellem Unionen og tredjelande, der er parter i konvention nr. 108, sikre medlemsstaternes overholdelse af deres internationale forpligtelser efter konvention nr. 108 og gøre det muligt for Unionen at tiltræde konvention nr. 108 på et senere tidspunkt.
- (7) Unionen kan ikke undertegne eller ratificere ændringsprotokollen, fordi det fremgår af konvention nr. 108, at kun stater kan være parter heri.
- (8) Medlemsstaterne bør derfor bemyndiges til at ratificere ændringsprotokollen, idet de handler i fællesskab i Unionens interesse, i det omfang bestemmelserne heri falder inden for Unionens enekompetence —

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 89).

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Medlemsstaterne bemyndiges hermed til i Unionens interesse at ratificere protokollen om ændring af Europarådets konvention om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger (ETS nr. 108), for så vidt som bestemmelserne heri falder inden for Unionens enekompetence.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Artikel 3

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 9. april 2019.

På Rådets vegne
G. CIAMBA
Formand

RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2019/683**af 9. april 2019****om bemyndigelse af medlemsstaterne til i Den Europæiske Unions interesse at blive parter i Europarådets konvention om en integreret tilgang til tryghed, sikkerhed og service i forbindelse med fodboldkampe og andre sportsbegivenheder (CETS nr. 218)**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 87, stk. 1, sammenholdt med artikel 218, stk. 6, litra a), nr. v), og artikel 218, stk. 8,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til godkendelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europarådets konvention om en integreret tilgang til tryghed, sikkerhed og service i forbindelse med fodboldkampe og andre sportsbegivenheder («konventionen») blev udfærdiget den 3. juli 2016 og har været åben for undertegnelse og ratificering siden da.
- (2) Formålet med konventionen er at tilvejebringe et trygt, sikkert og imødekommende miljø ved fodboldkampe og andre sportsbegivenheder.
- (3) Artikel 11, stk. 2, 3 og 4, i konventionen, som vedrører nationale kontaktpunkter for fodboldinformation, kan berøre fælles regler eller ændre deres rækkevidde som omhandlet i artikel 3, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), da disse bestemmelser falder sammen med visse forpligtelser, der er fastlagt i Rådets afgørelse 2002/348/RIA ⁽²⁾.
- (4) Unionens støtte til konventionen er vigtig for bekæmpelsen af vold i forbindelse med sportsbegivenheder og supplerer den indsats, der allerede gøres på dette område gennem støtte til projekter, der er omfattet af sportskapitlet i programmet Erasmus+, som er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1288/2013 ⁽³⁾.
- (5) Da kun stater kan være part i konventionen, kan Unionen ikke blive part.
- (6) Medlemsstaterne bør derfor bemyndiges til at undertegne og ratificere konventionen, idet de handler i fællesskab i Unionens interesse med hensyn til de dele af konventionen, der falder ind under Unionens enekompetence.
- (7) Det Forenede Kongerige og Irland er bundet af afgørelse 2002/348/RIA og deltager derfor i vedtagelsen af denne afgørelse.
- (8) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til TEUF, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Medlemsstaterne bemyndiges herved til at blive parter i Europarådets konvention om en integreret tilgang til tryghed, sikkerhed og service i forbindelse med fodboldkampe og andre sportsbegivenheder (CETS nr. 218) for så vidt angår artikel 11, stk. 2, 3 og 4.

⁽¹⁾ Godkendelse af 12.3.2019 (endnu ikke offentliggjort i EUT).]

⁽²⁾ Rådets afgørelse 2002/348/RIA af 25. april 2002 om sikkerhed i forbindelse med internationale fodboldkampe (EFT L 121 af 8.5.2002, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1288/2013 af 11. december 2013 om oprettelse af »Erasmus+«: EU-programmet for uddannelse, ungdom og idræt og om ophævelse af afgørelse nr. 1719/2006/EF, 1720/2006/EF og 1298/2008/EF (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 50).

Artikel 2

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 9. april 2019.

På Rådets vegne
G. CIAMBA
Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2019/684**af 25. april 2019****om anerkendelse af Japans retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer for derivattransaktioner under tilsyn af Japan Financial Services Agency som værende ækvivalente med kravene vedrørende værdiansættelse, tvistbilæggelse og marginer i artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre ⁽¹⁾, særlig artikel 13, stk. 2,

efter høring af Det Europæiske Værdipapirudvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 13 i forordning (EU) nr. 648/2012 bør der indføres en mekanisme, som skal sikre ensartethed mellem de retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer, der er indført af Unionen og af tredjelande inden for de områder, der er omfattet af nævnte forordning. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage ækvivalensafgørelser, hvorved et tredjelandets retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer erklæres for ækvivalente med de krav, der er fastsat i artikel 4, 9, 10 og 11 i forordning (EU) nr. 648/2012, således at modparter, der indgår i en transaktion, som er omfattet af nævnte forordning, hvis mindst én af modparterne er etableret i det pågældende tredjeland, bør anses for at have opfyldt disse krav, hvis de overholder de krav, der er fastsat i det pågældende tredjelandets retlige system. I ækvivalenserklæringen undgås anvendelse af overlappende eller modstridende regler. Endvidere bidrager ækvivalenserklæringen til at nå det overordnede mål med forordning (EU) nr. 648/2012 om at begrænse systemiske risici og øge derivatmarkedernes gennemsigtighed ved at sikre en internationalt ensartet anvendelse af de principper, der er aftalt med tredjelandene, og som er fastsat i nævnte forordning.
- (2) Ved artikel 11, stk. 1, 2 og 3, i forordning (EU) nr. 648/2012, suppleret med Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 149/2013 ⁽²⁾ og Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/2251 ⁽³⁾, fastlægges Unionens retlige krav vedrørende rettidig bekræftelse af vilkårene for en OTC-derivataftale, gennemførelse af en porteføljekomprimering samt rammerne for at afstemme porteføljer i forbindelse med OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en central modpart (»CCP«). I de pågældende stykker fastlægges desuden værdiansættelsen og de tvistbilægelsesforpligtelser, der finder anvendelse på disse aftaler (»operationelle risikobegrænsende teknikker«), samt forpligtelserne vedrørende udveksling af sikkerhedsstillelse (»marginer«) mellem modparter.
- (3) For at et tredjelandets retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige system skal kunne anses for at være ækvivalent med Unionens system, for så vidt angår operationelle risikobegrænsende teknikker og marginkrav, skal det materielle resultat af de gældende retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer være ækvivalent med Unionens krav i henhold til artikel 11 i forordning (EU) nr. 648/2012, sikre en beskyttelse af forretningshemmeligheder, der er ækvivalent med den beskyttelse, der er fastsat i nævnte forordning. Derudover skal de

⁽¹⁾ EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 149/2013 af 19. december 2012 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for indirekte clearingordninger, clearingforpligtelsen, det offentlige register, adgang til en handelsplads, ikke-finansielle modparter og risikoreduktionsteknikker for OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en CCP (EUT L 52 af 23.2.2013, s. 11).

⁽³⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/2251 af 4. oktober 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for risikoreduktionsteknikker med hensyn til OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en central modpart (EUT L 340 af 15.12.2016, s. 9).

retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer anvendes effektivt og håndhæves på en retfærdig og ikke-forvridende måde, således at der sikres effektivt tilsyn og effektiv håndhævelse i det pågældende tredjeland. Formålet med denne ækvivalensvurdering er derfor at kontrollere, om Japans retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer sikrer, at OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en CCP og er indgået af mindst én modpart, der er etableret i nævnte tredjeland, ikke udsætter de finansielle markeder i Unionen for et forhøjet risikoniveau og følgelig ikke udgør en uacceptabelt stor systemisk risiko i Unionen.

- (4) Den 1. september 2013 modtog Kommissionen teknisk rådgivning fra Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (»ESMA«) om de retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer i Japan (*), heriblandt de operationelle risikobegrænsende teknikker for OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en CCP. ESMA fandt i sin tekniske rådgivning, at der ikke var nogen retligt bindende krav vedrørende rettidig bekræftelse af vilkårene for en OTC-derivataftale, rammerne for udførelse af porteføljeafstemning og porteføljekomprimering, værdiansættelse af en portefølje og forpligtelse til tvistbilæggelse eller udveksling af sikkerhedsstillelse mellem modparter i OTC-derivataftaler i Japan. ESMA bemærkede også, at ækvivalensen mellem ordningerne for bilaterale marginer ikke kunne vurderes på daværende tidspunkt, da der endnu ikke var blevet udarbejdet tekniske standarder, som præciserer reglerne for bilaterale marginer i Unionen.
- (5) Kommissionen har i sin vurdering taget hensyn til ESMA's tekniske rådgivning og har taget højde for den lovgivningsmæssige udvikling, der har fundet sted siden da. Denne afgørelse er ikke kun baseret på en sammenlignende analyse af de retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige krav, der gælder i Japan, men også på en vurdering af resultatet af disse krav og af deres evne til at begrænse de risici, der følger af OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en CCP, på en måde, der anses for at være ækvivalent med resultatet af kravene i forordning (EU) nr. 648/2012.
- (6) De retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer, der gælder for OTC-derivataftaler i Japan, er fastsat i Financial Instruments and Exchange Act (»FIEA«) nr. 25 af 1948 og omfatter Financial Instruments Business Operators (»FIBO'er«) og Registered Financial Institutions (»RFI'er«), som indbefatter regulerede banker, kooperativer, forsikringselskaber, pensionsfonde og investeringsfonde. Japan Financial Services Agency (»JFSA«) har brede beføjelser til at gennemføre FIEA og har Cabinet Office Ordinance, Supervisory Guidelines og Public Notifications (under ét benævnt »Japans OTC-derivatregler«). JFSA har jurisdiktion over OTC-derivater som defineret i artikel 2, stk. 7, i forordning (EU) nr. 648/2012, dog med undtagelse af OTC-råvarederivater, der henhører under Japanese Ministry of Economy, Trade and Industry (»METI«) og Japanese Ministry of Agriculture, Forestry and Fisheries (»MAFF«).
- (7) De operationelle risikoreduktionsteknikker for OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en CCP, som fastsat i Japans OTC-derivatregler, er fortsat utilstrækkelige i forhold til forpligtelserne i artikel 11, stk. 1 og 2, i forordning (EU) nr. 648/2012 og i delegeret forordning (EU) nr. 149/2013 med hensyn til rettidig bekræftelse af vilkårene for en OTC-derivataftale, gennemførelsen af en porteføljekomprimering og de ordninger, hvorunder porteføljerne afstemmes. Denne afgørelse bør derfor kun omfatte de retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer vedrørende værdiansættelsen og tvistbilægelsesforpligtelserne som omhandlet i artikel 11, stk. 1 og 2, i forordning (EU) nr. 648/2012 og i delegeret forordning (EU) nr. 149/2013 samt bestemmelserne om marginkrav som omhandlet i artikel 11, stk. 3, i forordning (EU) nr. 648/2012 og i delegeret forordning (EU) 2016/2251.
- (8) For så vidt angår de krav vedrørende værdiansættelse af transaktioner og vedrørende tvistbilæggelse, der finder anvendelse på OTC-derivater, som ikke cleares af en CCP, indeholder Japans OTC-derivatregler forpligtelser svarende til dem, der er fastsat i artikel 11, stk. 1 og 2, i forordning (EU) nr. 648/2012. Navnlig indeholder Section IV-2-4 i Supervisory Guidelines specifikke krav vedrørende tvistbilæggelse, der finder anvendelse på OTC-derivater, som ikke cleares af en CCP, og i artikel 123 i Cabinet Office Ordinance er der fastsat krav vedrørende udførelse af daglige værdiansættelser med henblik på marginudveksling.
- (9) Hvad angår marginerne for OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en CCP, består de retligt bindende krav i Japan af en række endelige forordninger vedtaget af JFSA, som blev offentliggjort den 31. marts 2016 og trådte i kraft den 1. september 2016. Disse forordninger omfatter Cabinet Office Ordinance on Financial Instrument Businesses nr. 52 af 6. august 2007, herunder Supplementary Provisions, Financial Services Agency Public

(* ESMA/2013/BS/1158, Technical advice on third country regulatory equivalence under EMIR — Japan, Final report, European Securities and Markets Authority, 1 September 2013.

Notices nr. 15, 16 og 17 af 31. marts 2016 og nr. 33 af 25. august 2017, de reviderede Comprehensive Guidelines for Supervision of Major Banks, etc., de reviderede Comprehensive Guidelines for Supervision of Small- and Medium-Sized and Regional Financial Institutions, de reviderede Comprehensive Guidelines for Supervision of Cooperative Banks, de reviderede Comprehensive Guidelines for Supervision of Financial Instruments Business Operators, etc., de reviderede Comprehensive Guidelines for Supervision of Insurance Companies og de reviderede Comprehensive Guidelines for Supervision with respect to Trust Companies, etc. De regler, der gælder for OTC-råvarederivater, der henhører under METI eller MAFF, afspejler den række endelige forordninger, som JFSA har vedtaget (under ét benævnt »Japans marginregler«).

- (10) I henhold til Japans marginregler skal finansielle institutioner, der i gennemsnit har en samlet notionel hovedstol for OTC-derivater i en bestemt periode på 300 mia. JPY eller derover, dagligt udveksle variationsmarginer i henhold til FIEA, hvorimod finansielle institutioner under denne tærskel skal udveksle variationsmarginer med tilstrækkelig hyppighed. Eftersom det i forordning (EU) nr. 648/2012 kræves, at alle modparter i en OTC-derivattransaktion, som ikke cleares af en CCP, dagligt udveksler variationsmarginer, bør denne afgørelse derfor være betinget af en daglig udveksling af variationsmarginer for transaktioner udført med FIBO'er og RFI'er, hvis den gennemsnitlige samlede notionelle hovedstol for OTC-derivater i en periode på ét år, regnet fra april to år inden det år, hvor beregning er påkrævet (eller ét år inden, hvis den blev beregnet i december), falder til under 300 mia. JPY.
- (11) I henhold til Japans marginregler og i lighed med kravene i delegeret forordning (EU) 2016/2251 skal alle finansielle institutioner, som aggregerer den notionelle værdi af ikke-clearede OTC-derivater, ikke-clearede OTC-råvarederivater, fysisk afregnede valutaforwards og valutaswaps i en konsolideret koncern, eksklusive koncerninterne transaktioner, for månederne marts, april og maj ét år inden det år, hvor beregningen overstiger 1,1 bio. JPY, udveksle detaljerede oplysninger om initialmarginen. Japans marginregler giver også mulighed for et kombineret mindste overførselsbeløb af initial- og variationsmarginer på 70 mio. JPY, mens tærsklen i artikel 25 i delegeret forordning (EU) 2016/2251 er på 500 000 EUR. Eftersom der kun er ringe forskel mellem disse valutaers værdi, bør beløbene anses for at være ækvivalente.
- (12) Japans marginregler finder anvendelse på næsten alle OTC-derivataftaler som defineret i artikel 2, stk. 7, i forordning (EU) nr. 648/2012, dog med undtagelse af fysisk afregnede valutaforwards og valutaswaps, som Japans marginregler ikke indeholder nogen krav om. Valutatransaktioner i tilknytning til udveksling af hovedstolen ved hjælp af cross-currency swaps er undtaget fra initialmarginkravene. Japans marginregler kræver heller ikke nogen specifik behandling af strukturerede produkter, heriblandt dækkede obligationer og securitiseringer. I henhold til forordning (EU) nr. 648/2012 er kun kortfristede valutaswaps og valutaforwards undtaget fra initialmarginkravene, og kun derivater, der er knyttet til dækkede obligationer til afdækningsformål, er undtaget fra samtlige marginkrav. Denne afgørelse bør derfor kun finde anvendelse på OTC-derivataftaler, der er underlagt marginkrav i henhold til forordning (EU) nr. 648/2012 og Japans marginregler.
- (13) Kravene i Japans marginregler vedrørende beregning af initialmargin er ækvivalente med de krav, der er fastsat i forordning (EU) nr. 648/2012. Ligesom den standardiserede metode til beregning af initialmarginen, der er fastsat i bilag IV til delegeret forordning (EU) 2016/2251, giver Japans marginregler mulighed for at anvende en standardiseret model, der er ækvivalent med den model, der er fastsat i ovennævnte bilag. Alternativt kan interne modeller eller tredjeparters modeller anvendes til beregning af initialmarginen, hvis disse modeller indeholder visse specifikke parametre, herunder mindste konfidensintervaller og marginrisikoperioder samt visse historiske data, herunder stressperioder. Modparterne skal meddele enten JFSA, METI eller MAFF — alt efter omstændighederne — deres hensigt om at anvende disse interne modeller eller tredjeparters modeller og skal angive eventuelle nødvendige antagelser, hypoteser og ændringer heraf.
- (14) Kravene i Japans marginregler om gyldig sikkerhedsstillelse og om, hvordan sikkerheden skal besiddes og holdes adskilt, er ækvivalente med de krav, der er fastsat i delegeret forordning (EU) 2016/2251. Japans marginregler indeholder også en ækvivalent liste over anerkendt sikkerhedsstillelse samt krav om, at FIBO'er og RFI'er med

rimelighed diversificerer den sikkerhedsstillelse, som de opkræver, bl.a. ved at begrænse værdipapirer med lav likviditet for at undgå koncentration af sikkerhedsstillelse. De krav i Japans marginregler, der finder anvendelse på værdiansættelse af sikkerhedsstillelse, er ækvivalente med de krav, der er fastsat i artikel 19 i delegeret forordning (EU) 2016/2251.

- (15) Med hensyn til det ækvivalente niveau for beskyttelse af forretningshemmeligheder i Japan er oplysninger, som JFSA er i besiddelse af, underlagt JFSA Information Security Policy, og ansatte i JFSA er underlagt National Public Service Act, som forbyder arbejdstagere at videregive oplysninger, som de har fået kendskab til i forbindelse med uøvelsen af deres hverv. Dermed giver både National Public Service Act og JFSA Information Security Policy garantier for beskyttelse af forretningshemmeligheder — herunder også forretningshemmeligheder, som kompetente myndigheder udveksler med tredjeparter — som er ækvivalente med dem, der er fastsat i afsnit VIII i forordning (EU) nr. 648/2012. National Public Service Act og JFSA Information Security Policy bør derfor tilsammen anses for at give samme niveau af beskyttelse af forretningshemmeligheder som det niveau, der er fastsat i forordning (EU) nr. 648/2012.
- (16) Og endelig, for så vidt angår effektiv anvendelse og håndhævelse på en retfærdig og ikke-forvridende måde, således at der sikres effektivt tilsyn og effektiv håndhævelse i det pågældende tredjeland, har JFSA brede undersøgelses- og overvågningsbeføjelser til at foretage en vurdering af overholdelsen af marginkravene for OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en CCP. JFSA kan træffe en bred vifte af tilsynsforanstaltninger for at forhindre enhver tilsidesættelse af de gældende krav, såsom en forretningsforbedringsordre hjemlet i artikel 51 i FIEA og andre tilsynsforanstaltninger hjemlet i artikel 52 i FIEA. Disse foranstaltninger bør derfor anses for at sikre en effektiv anvendelse af de relevante retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer i henhold til Japans OTC-derivatregler på en retfærdig og ikke-forvridende måde, således at der sikres effektivt tilsyn og effektiv håndhævelse.
- (17) Denne afgørelse er baseret på de retligt bindende krav vedrørende OTC-derivataftaler, der var gældende på tidspunktet for vedtagelsen af afgørelsen. Kommissionen bør i samarbejde med ESMA fortsætte sin regelmæssige overvågning af udviklingen af de retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer for disse OTC-derivataftaler og den ensartede og effektive gennemførelse af dem med hensyn til rettidig bekræftelse, portefølje-komprimering og -afstemning, værdiansættelse, tvistbilæggelse og marginkrav for OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en CCP, på grundlag af hvilke denne afgørelse er truffet. Dette bør ikke berøre Kommissionens mulighed for på et hvilket som helst tidspunkt at foretage en særlig gennemgang, hvis relevant udvikling nødvendiggør, at Kommissionen revurderer ækvivalenserklæringen i nærværende afgørelse. En sådan revurdering kan føre til ophævelse af nærværende afgørelse, hvilket igen automatisk gør modparterne til genstand for alle de krav, der er fastsat i forordning (EU) nr. 648/2012.
- (18) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra Det Europæiske Værdipapirudvalg —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Med henblik på artikel 13, stk. 3, i forordning (EU) nr. 648/2012 anses Japans retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer for værdiansættelse og tvistbilæggelse, som anvendes på transaktioner, der reguleres som OTC-derivater af Financial Services Agency of Japan («JFSA») eller som OTC-råvarederivater af Japanese Ministry of Economy, Trade and Industry («METI») og Japanese Ministry of Agriculture, Forestry and Fisheries («MAFF»), og som ikke cleares af en CCP, for at være ækvivalente med de tilsvarende krav i artikel 11, stk. 1 og 2, i forordning (EU) nr. 648/2012, hvis mindst én af modparterne i disse transaktioner er etableret i Japan og registreret hos JFSA som Financial Instrument Business Operator («FIBO») eller Registered Financial Institution («RFI»).

Artikel 2

Med henblik på artikel 13, stk. 3, i forordning (EU) nr. 648/2012 anses Japans retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer for udveksling af sikkerhedsstillelse, som anvendes på transaktioner, der reguleres som OTC-derivater af JFSA eller som OTC-råvarederivater af METI og MAFF, og som ikke cleares af en CCP, for at være ækvivalente med kravene i artikel 11, stk. 3, i forordning (EU) nr. 648/2012, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) mindst én af modparterne i disse transaktioner er etableret i Japan og registreret hos JFSA som FIBO eller RFI, og den pågældende modpart er underlagt Japans marginregler

- b) transaktioner opgøres til markedsværdi, og variationsmarginen udveksles dagligt, hvis modparterne i disse transaktioner, som er etableret i Japan, har en gennemsnitlig samlet notionel hovedstol for OTC-derivater i en periode på ét år, regnet fra april to år inden det år, hvor beregning er påkrævet (eller ét år inden, hvis den blev beregnet i december), falder til under 300 mia. JPY.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. april 2019.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS AFGØRELSE (EU) 2019/685**af 18. april 2019****om det samlede beløb for de årlige tilsynsgebyrer for 2019 (ECB/2019/10)**

STYRELSESRÅDET FOR DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15. oktober 2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter ⁽¹⁾, særlig artikel 30,under henvisning til Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 1163/2014 af 22. oktober 2014 om tilsynsgebyrer (ECB/2014/41) ⁽²⁾, særlig artikel 3, stk. 1, og artikel 9, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det samlede beløb for de årlige tilsynsgebyrer, som skal opkræves i henhold til artikel 9, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1163/2014 (ECB/2014/41), bør dække, men ikke overstige, de udgifter, som Den Europæiske Centralbank (ECB) har afholdt i forbindelse med sine tilsynsopgaver i den relevante gebyrperiode. Disse udgifter består af omkostninger, som er direkte forbundet med ECB's tilsynsopgaver, f.eks. tilsyn med signifikante enheder, overvågning af tilsynet med de mindre signifikante enheder og udførelsen af horisontale og specialiserede opgaver. De omfatter også omkostninger, der er indirekte forbundet med ECB's tilsynsopgaver, f.eks. omkostninger til tjenesteydelser, som leveres af ECB's støtteforretningsområder, herunder bygningsforvaltning, personaleforvaltning, administrative tjenester, budgetlægning og styring, bogføring, juridiske tjenester, kommunikations- og oversættelsestjenester, intern revision samt statistik- og IT-tjenester.
- (2) Med henblik på beregningen af de årlige tilsynsgebyrer, som skal betales af de signifikante enheder og signifikante koncerner under tilsyn og de mindre signifikante enheder og mindre signifikante koncerner under tilsyn, bør de samlede omkostninger fordeles på grundlag af de udgifter, der vedrører de relevante funktioner, som varetager det direkte tilsyn med signifikante enheder og signifikante koncerner under tilsyn og det indirekte tilsyn med mindre signifikante enheder og mindre signifikante koncerner under tilsyn.
- (3) Det samlede beløb for de årlige tilsynsgebyrer for 2019 bør beregnes som summen af: a) de anslåede årlige omkostninger til tilsynsopgaver i 2019, baseret på ECB's godkendte budget for 2019, under hensyntagen til udviklingen i de anslåede årlige omkostninger, som ECB forventes at afholde, og som var kendt på tidspunktet for vedtagelsen af denne afgørelse, og b) et eventuelt overskud eller underskud fra 2018.
- (4) Et eventuelt overskud eller underskud bør fastsættes ved at trække de faktiske årlige omkostninger afholdt i forbindelse med tilsynsopgaverne i 2018, som fremgår af ECB's årsregnskab for 2018 ⁽³⁾, fra de anslåede årlige omkostninger, som er blevet opkrævet i 2018 i overensstemmelse med bilaget til Den Europæiske Centralbanks afgørelse (EU) 2018/667 (ECB/2018/12) ⁽⁴⁾.
- (5) I overensstemmelse med artikel 5, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1163/2014 (ECB/2014/41) bør der tages højde for eventuelle gebyrer vedrørende tidligere gebyrperioder, som ikke kunne inddrives, modtagne rentebetalingen i overensstemmelse med artikel 14 og modtagne eller tilbagebetalte beløb i overensstemmelse med artikel 7, stk. 3, i den forordning, ved fastsættelsen af de forventede årlige omkostninger til afholdelse af tilsynsopgaverne i 2019 —

⁽¹⁾ EUT L 287 af 29.10.2013, s. 63.⁽²⁾ EUT L 311 af 31.10.2014, s. 23.⁽³⁾ Offentliggjort på ECB's websted www.ecb.europa.eu i februar 2019.⁽⁴⁾ Den Europæiske Centralbanks afgørelse (EU) 2018/667 af 19. april 2018 om det samlede beløb for de årlige tilsynsgebyrer for 2018 (ECB/2018/12) (EUT L 111 af 2.5.2018, s. 3).

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Definitioner

I denne afgørelse finder definitionerne i Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 468/2014 (ECB/2014/17) ⁽³⁾ og forordning (EU) nr. 1163/2014 (ECB/2014/41) anvendelse.

Artikel 2

Det samlede beløb for de årlige tilsynsgebyrer for 2019

1. Det samlede beløb for de årlige tilsynsgebyrer for 2019 udgør 576 020 336 EUR, beregnet som angivet i bilag I.
2. Hver kategori af enheder under tilsyn og koncerner under tilsyn betaler følgende samlede beløb for de årlige tilsynsgebyrer:
  - a) signifikante enheder under tilsyn og signifikante koncerner under tilsyn: 524 196 987 EUR
  - b) mindre signifikante enheder under tilsyn og mindre signifikante koncerner under tilsyn: 51 823 349 EUR.

Fordelingen af det samlede beløb for de årlige tilsynsgebyrer for 2019, som skal betales for hver kategori, fremgår af bilag II.

Artikel 3

Ikrafttrædelse

Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 18. april 2019.

Mario DRAGHI
Formand for ECB

⁽³⁾ Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 468/2014 af 16. april 2014 om fastlæggelse af en ramme for samarbejde inden for Den Fælles Tilsynsmekanisme mellem Den Europæiske Centralbank og de kompetente nationale myndigheder og med de udpegede nationale myndigheder (SSM-rammeforordningen) (ECB/2014/17) (EUT L 141 af 14.5.2014, s. 1).

BILAG I

Beregning af det samlede beløb for de årlige tilsynsgebyrer for 2019

(EUR)	
Estimerede årlige omkostninger for 2019	559 007 136
Løn og ydelser	264 525 116
Leje og vedligeholdelse af bygninger	58 866 157
Andre driftsomkostninger	235 615 863
Overskud/underskud fra 2018	15 332 187
Beløb, der skal tages højde for i overensstemmelse med artikel 5, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1163/2014 (ECB/2014/41)	1 681 013
Gebyrer vedrørende tidligere gebyrperioder, som ikke kunne inddrives	0
Modtagne rentebetalinger i overensstemmelse med artikel 14 i ovennævnte forordning	- 9 626
Modtagne eller tilbagebetalte beløb i overensstemmelse med artikel 7, stk. 3, i ovennævnte forordning	1 690 639
I ALT	576 020 336

BILAG II

Fordeling af det samlede beløb for de årlige tilsynsgebyrer for 2019

(EUR)

	Signifikante enheder under tilsyn og signifikante koncerner under tilsyn	Mindre signifikante enheder under tilsyn og mindre signifikante koncerner under tilsyn	I alt
Estimerede årlige omkostninger for 2019	508 696 494	50 310 642	559 007 136
Overskud/underskud fra 2018	13 952 290	1 379 897	15 332 187
Beløb, der skal tages højde for i overensstemmelse med artikel 5, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1163/2014 (ECB/2014/41)	1 548 203	132 810	1 681 013
Gebyrer vedrørende tidligere gebyrperioder, som ikke kunne inddrives	0	0	0
Modtagne rentebetalinger i overensstemmelse med artikel 14 i ovennævnte forordning	- 7 918	- 1 708	- 9 626
Modtagne eller tilbagebetalte beløb i overensstemmelse med artikel 7, stk. 3, i ovennævnte forordning	1 556 121	134 518	1 690 639
I ALT	524 196 987	51 823 349	576 020 336

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA